

University of Groningen

Improving clinical management in ANCA-associated vasculitis

de Joode, Anoenk Afra Elisabeth

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

de Joode, A. A. E. (2016). *Improving clinical management in ANCA-associated vasculitis*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

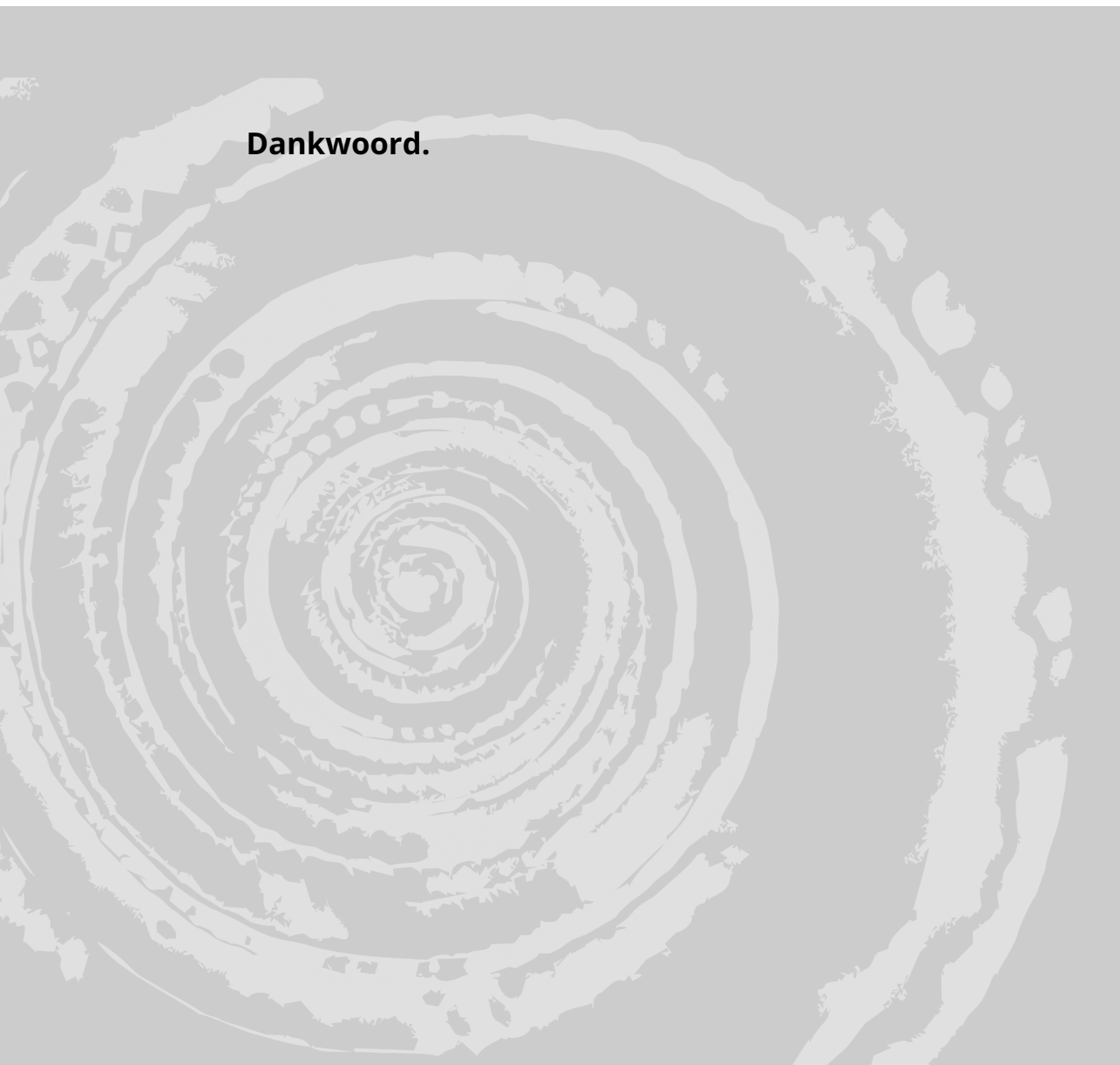
The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord.

Zes jaar geleden begon ik aan dit traject: onwennig in de academische wereld wilde ik promoveren naast het volbrengen van de opleiding tot internist-nefroloog.

Nu is het klaar en hoezeer veranderd is de wereld waarin ik mij dagelijks begeef.

Het is, vermoed ik, geen geheim dat dat soms moeilijk was. En de mensen die op deze plaats mijn grootste dank verdienen, zijn eigenlijk diegenen die mij bij hebben gestaan in meer dan alleen maar dit promotietraject en die er ook waren toen ik dat het meest nodig had. Ik ben hen daar bijzonder dankbaar voor en ben blij dat ik met een aantal van hen nog dagelijks of tenminste geregeld contact heb of samen kan werken.

Allereerst mijn promotor, Prof. Dr. Coen Stegeman. Coen, uitermate kundige en nauwkeurige dokter als jij bent, ben je ook zeer nauwkeurig in je begeleiding als promotor. En net zoals je in je werk niets wilt missen, stop je ook veel moeite en tijd in het beoordelen van de stukken. Die benodigde tijd heeft mij wel eens frustratie opgeleverd, maar je hebt steeds gelijk gehad: het is goed gekomen!. Dank voor de begeleiding, maar zeker ook voor het steeds willen delen van je ervaring, kennis en wijze adviezen, die niet perse altijd de 'inhoud' betroffen.

Dan mijn copromotoren Dr. J.S.F Sanders en Dr. C. Roozendaal. Jan Stephan, ik kon dankbaar gebruik maken van het immense werk dat jij al eerder had verricht. Dank voor het samenwerken bij en bijdragen aan de stukken: ik heb bewondering voor de manier waarop jij werk en privé steeds hebt kunnen combineren. Daarnaast dank voor je optimisme en gezelschap tijdens de congressen! Caroline, dank voor samenwerking, nu kunnen we tenminste verder met de volgende projecten!

Vervolgens wil ik graag de leescommissie, Prof. Dr. R.O.B Gans, Prof. Dr. J.J. Homan van der Heide en Prof Dr. J.F.M Wetzels bedanken voor de beoordeling van het manuscript. Rijk, ik weet dat je je twijfels wel hebt (gehad) bij mijn rondzwervingen, maar je ziet, naar een quote van auteur J.R.R. Tolkien: 'it is not all gold that does glitter, not all those who wander are lost'.

Dan min of meer in chronologische volgorde:

Tom en Wilco: het idee arts te willen worden is bij Physique ontstaan. En op bepaalde momenten in je leven is het fijn vertrouwde stemmen te horen en het is fijn te weten dat dat nog altijd kan. Dank voor jullie onophoudelijke vertrouwen in mij als persoon en in mijn kunnen, ik hou nog altijd mooie en heel leuke herinneringen aan de fitchecks en het Topfit management.

Zij-instromers van het eerste uur, met name Ruth, Marga, Sietse, Brigit, Liesbeth en Ben, heel veel dank voor de gezelligheid! Ook Gerard Terwisscha van Scheltinga, dank voor organiseren en begeleiding.

De maatschap Interne geneeskunde Deventer ziekenhuis wil ik bedanken voor de eerste drie opleidingsjaren. Henk, Kees Vermeij en Cees Doorenbos, Ad en nu Karin, leuk om op de huidige manier met jullie verder te kunnen werken. Ook dank aan de AIOS van destijds. Walter, Filip, Erik en Peter: 'hotel Fawly Towers' en het skiën in Kaprun ga ik niet vergeten! Peter en Erik, leuk jullie af en toe nog eens te spreken in de wandelgangen van het UMCG, die reünie-borrels moeten we maar uitbreiden en/of regulier gaan plannen! Tijdens de verdere opleiding in het UMCG: mede-NIO's Paul, Hanneke, Esther en Andrea, ook jullie dank voor de gezamenlijke tijd.

Hoewel niet perse gerelateerd aan dit proefschrift, wil ik op deze plek toch gezegd hebben dat een dokter niets is zonder betrouwbare hulp. Wat betreft secretariële ondersteuning en bovenal Winie, dank voor jullie hulp bij echt van alles en nog wat, maar ook voor de gezelligheid en de mogelijkheid bij jullie binnen te kunnen vallen voor 'luchtige praatjes'. Dan uiteraard secretaresses en alle verpleegkundigen van D4VA: dank voor de zeer prettige samenwerking en jullie onbegrensde vertrouwen in mij! Ik hoop nog lang op dezelfde voet verder te kunnen!

Jenne, voorgaande geldt zeker ook voor jou! Het geeft altijd een zeer veilig gevoel om met jou in de biopsiekamer samen te werken.

Aanvankelijke opleiders en huidige collegae interne geneeskunde, dank voor de prettige samenwerking. Collegae transplantatie-chirurgen: Christina, Sijbrand, Jan Willem, Johan, Cyril en Robert: dank voor het brengen van 'de actie' en het geregeld relativeren van de interne geneeskunde ☺.

Mijn directe collegae nefrologen, inclusief hoofd van de afdeling, in alfabetische volgorde: Akin, Carlo, Casper, Coen, Gerjan, Jan Stephan, Marc, Marcel, Margriet, Martin, Ron, Stefan, Steffie, Stephan, Ralf en Jaap.. evenals de transplantatie-coördinatoren Ellen en Regien, dank voor de samenwerking.

Emeritus Prof Dr. PE de Jong, dank voor het mij bieden van zowel een vrij plots ontstane opleidingsplek tot nefroloog als een plek binnen de staf Nefrologie van het UMCG.

NIO's Heleen, Janke, Ferdau, Mark, Sjoukje, Esther, Antonio maar ook collega Vladimir, dank voor jullie gezelligheid op de afdeling en (statistische) steun in de allerlaatste, voor mij om allerlei redenen wat moeilijkere fase van dit project!

Emeritus Prof dr. van Son, Willem, er gaat geen dag voorbij dat ik mijn ex-buurman op de brug niet mis, bij wie ik altijd kon binnenvallen voor een mooi verhaal uit oude doos of serieuze raad en daad. Ik vind het erg leuk dat je erbij bent vandaag.

Ron, dank voor je heldere kijk op de dagelijkse gang van zaken en voor je relativeringsvermogen; door jouw adviezen zien de ogenschijnlijk heel lastige problemen er meestal heel anders uit! Hopelijk is dat in de Academieggebouw straks ook zo.

Marc, vanaf het begin van onze samenwerking - eerst als NIO-supervisor, later als mentor-beginnend stafid - tot op de dag van vandaag lijkt het als vanzelf te gaan. Je hebt mij veel geleerd op het gebied van transplantatie, maar ik waardeer in het bijzonder de gesprekken met jou over het UMCG maar ook over de visie op de 'wereld in het algemeen'. Je weet dat ik jouw keuze om een andere weg in te slaan heb betreurd, maar ik weet en zie dat je het naar je zin hebt in je huidige positie.

Dan de mensen die ook buiten de muren van het UMCG voor mij van grote betekenis zijn: Esther, wij kennen elkaar al jaren en lief en leed zijn letterlijk en figuurlijk redelijk vaak gedeeld. We zien en spreken elkaar gelukkig nog en volgend jaar Madrid staat al in mijn agenda!

Andrea, onze wegen zijn parallel gaan lopen als NIO in het UMCG. Hoewel ik je als DCG-dokter al minder vaak sprak, mis ik je als nabije collega maar ben ik blij je in het leven buiten het ziekenhuis nog geregeld te spreken.

Gerda: als co-assistenten in Almelo op elkaar aangewezen als huisgenoten: ik zal er op deze plek niet teveel over uitweiden, maar wat hebben we gelachen! Jammer dat je inmiddels zover weg bent, maar we houden contact!

Lieve Ruth, de zij-instroom was een bijzonder project op meerdere vlakken. Inmiddels beiden een heel andere richting gekozen, maar nog altijd nabij. Ik ben blij een vriendin als jij in de buurt te hebben en dat we elkaar regelmatig spreken. Ik hoop dat het jou en Hassan lukt jullie droom te verwezenlijken; Julian en ik komen zeker een keer mee naar Turkije.

Lieve Sander, jij hebt mij letterlijk en figuurlijk onder- en gesteund toen ik ziek werd en mij niet alleen weer terug in het (fiets)zadel geholpen maar je was er ook op vele andere momenten daarvoor en daarna. Dank je wel dat je er was toen het nodig was en natuurlijk voor de vele cappuccino's. Ik wens je voor nu en altijd het allerbeste toe.. maar dat wist je eigenlijk allang al.. ☺.

Lieve Carmen, dank je wel dat je weer in mijn leven bent. Italie samen was kort maar echt heel erg leuk en het spelen van onze twee blonde jongetjes in de fonteinen in Nice staat in mijn geheugen gegrift! En er zijn nog zoveel andere leuke dingen die we samen kunnen bedenken en doen!

Lieve Robert, volgens mij was jij pas net AIOS chirurgie in Deventer toen ik daar als AIOS interne begon. Wie had kunnen denken dat wij in het UMCG beiden bij de transplantatie terecht zouden komen? Alleen jij en ik weten dat ik wellicht beter chirurg had kunnen worden ☺, maar ik ben er nu zeker trots op als internist een chirurg naast mij als paranimf te hebben staan!

Lieve Carine, van iedereen tot hier genoemd, ben jij denk ik degene die bij de meeste belangrijke dingen in mijn leven aanwezig was en mij het best kent, van goede tot slechtste eigenschappen. Hoewel we niet vaak over mijn werk praten en al helemaal niet over dit proefschrift, sta je hier opnieuw naast mij, nu als mijn paranimf en daar ben ik heel blij mee!

Tot slot mijn familie:

Lieve Marion en Leonard, ik vind het heel erg leuk dat jullie erbij zijn vandaag, dank je wel dat jullie zo nu en dan voor Julian of voor mij naar Groningen komen rijden.

Lieve Maarten en Martine, ik zie jullie weinig, maar van de familie weten jullie vermoedelijk het best wat mijn dagelijks leven inhoudt. Martine, leuk dat ik uiteindelijk toch nog een snufje Freiburg en Schwarzwald heb kunnen beleven; ik wens jullie nog heel veel plezier en geluk samen.

Lieve papa en mama, het is ongelooflijk hoeveel geloof en vertrouwen jullie altijd in mij hebben gehad en ik heb dat zeker niet altijd waar kunnen maken. Ik weet dat jullie er altijd voor mij zijn en dat is bijzonder. Ik kan alleen maar hopen dat ik aan Julian kan geven, wat jullie voor mij zijn.

Allerliefste Julian, het laatste is voor jou; ik zou je heel veel willen toewensen, maar het allermeest hoop ik je te kunnen bijstaan en helpen op een pad waarop je niets ernstigs overkomt en heel gelukkig zult worden.

Ik hou van jou zoveel als dat er druppeltjes water in de zee zijn!

Dikke kus, mama.

“Still round the corner there may wait
A new road or a secret gate
And though I oft have passed them by
A day will come at last when I
Shall take the hidden paths that run
West of the Moon, East of the Sun.”

